

กสม. ๒

รายงานผลการตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานผลการตรวจสอบที่ ๑๕๖/๒๕๖๗

เรื่อง ศิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย กรณีร้องเรียนว่า ศูนย์บำบัดยาเสพติด [REDACTED]
[REDACTED] ลงโทษผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม

ผู้ร้อง ปกปิดชื่อ

ผู้ถูกร้อง ศูนย์บำบัดยาเสพติด [REDACTED] จำกัด เมือง
ปัตตานี จังหวัดปัตตานี

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องร้องเรียนผ่านเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๑๐๖/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ ว่า เมื่อประมาณเดือนกันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๕ ขณะที่ผู้ร้องถูกส่งตัวเข้ารับการบำบัดยาเสพติด ณ ศูนย์บำบัดยาเสพติด [REDACTED]

[REDACTED] จำกัด เมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ได้พบเห็นเหตุการณ์เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกร้องลงโทษผู้เข้ารับการบำบัดด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น หากผู้ใดคิดหลบหนีจะถูกรุมทำร้ายร่างกาย โดยการกระทึบและใช้มีดทุบตีจนได้รับบาดเจ็บ แล้วจับล้มใช้ตรวนไว้กับเสา บางรายถูกทำโทษโดยการให้ลงไบแพชในบ่อปฏิกูลเป็นเวลา ๗ วัน เป็นต้น จากเหตุการณ์ดังกล่าว ผู้ร้องเห็นว่าเป็นการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ ข้อมูลการร้องเรียนของผู้ร้องทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖

๒.๑.๒ บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๖

๒.๑.๓ บันทึกการลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี และศูนย์บำบัดยาเสพติด [REDACTED] อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๑๐-๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

๒.๑.๔ บันทึกการประสานให้ความช่วยเหลือกรณี นาย ก. (นามสมมติ) ผู้เข้ารับการบำบัด ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

๒.๑.๕ บันทึกการรับฟังข้อเท็จจริง ณ สถาบันบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี (สบยช.) เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๖

๒.๑.๖ บันทึกการให้ถ้อยคำทางโทรศัพท์ของ [REDACTED] พยาบาลวิชาชีพประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ และวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

๒.๑.๗ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ยช ๑๖๐.๐๒/๑๓๒๔ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗ ถึงเลขอิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๘ หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๓๑๒/๑๓๑๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๗ ถึงเลขอิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

๑) ปรากฏตามความเป็นมาในข้อ ๑ ของรายงาน และผู้ร้องให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ญาติพำนัคผู้ร้องเข้ารับการบำบัดที่ศูนย์บำบัดยาเสพติด [REDACTED] ใช้เวลาประมาณ ๔ เดือน ระหว่างการบำบัดได้พอกาศัยร่วมกับผู้เข้ารับการบำบัดรายอื่น ผู้ร้องไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายและไม่เคยถูกลงโทษ แต่พบเห็นผู้เข้ารับการบำบัดที่เคยถูกทำร้ายอีกและไม่สามารถติดต่อได้ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ประกอบกับไม่มี่อนหรือผู้เข้ารับการบำบัดที่สามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้ เนื่องจากแยกย้ายกันหลังจากบำบัดเสร็จสิ้น

๒) ระหว่างการสอบข้อเท็จจริง ผู้ร้องได้นำญาติที่พำนัคผู้ร้องไปเข้ารับการบำบัดมาให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สาเหตุที่พำนัคผู้ร้องไปเข้ารับการบำบัด เนื่องจากในขณะนั้น ผู้ร้องมีสภาพ

ร่างกายชูบผอมจากการใช้สารเสพติด ไม่สามารถทำงานได้ จึงห่วงใยเกรงว่าจะเกิดอันตราย และทราบว่า ผู้ถูกร้องบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดด้วยวิธีทางธรรมชาติ ซึ่งผู้ที่เคยเข้ารับการบำบัดได้รับการรักษาจนหายเป็นปกติ และรู้สึกว่าหลังจากที่ผู้ร้องเข้ารับการบำบัดแล้ว มีสุขภาพร่างกายดีขึ้นจนหายเป็นปกติ หากให้ย้อนเวลาลับไปได้ก็ยังคงยินดีให้ผู้ร้องไปเข้ารับการบำบัดกับผู้ถูกร้อง

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูกร้อง

เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกร้องให้ข้อเท็จจริงสรุปได้ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกร้องตั้งเมื่อปี ๒๕๕๒ โดยเริ่มจากการพูดคุยร่วมกันระหว่างชาวบ้านทุกหมู่บ้านในพื้นที่ตำบล [REDACTED] เพื่อร่วมกันจัดการปัญหาเสพติดที่เป็นปัญหาสำคัญของตำบล [REDACTED] ในขณะนั้น และก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ

(๒) ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่เป็นบุคคลในพื้นที่ที่บิดามารดาหรือครอบครัวลำบากในการดูแล และได้รับผลกระทบจากการที่ผู้ป่วยติดยาเสพติด ประกอบกับไม่มีความรู้ในการบำบัดรักษา จึงต้องส่งตัวมาเข้ารับการบำบัด

(๓) งบประมาณในการก่อตั้ง ช่วงแรกได้รับเงินบริจาคที่รวบรวมจากกำนันและชาวบ้านในตำบล [REDACTED] ต่อมากำนันในพื้นที่ต่างตำบลและต่างจังหวัดได้รับทราบและเห็นว่า การบำบัดรักษาได้ผลดี จึงขอความช่วยเหลือให้ผู้ถูกร้องรับบุตรหลานเข้ารับการรักษา ทำให้ผู้ถูกร้อง มีความจำเป็นต้องรับผู้ป่วยต่างพื้นที่เข้ารับการบำบัดด้วย

(๔) ผู้ถูกร้องใช้วิธีศาสนาบำบัดในการรักษา โดยให้ผู้นำหมู่บ้านในตำบล [REDACTED] หมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันมาสอนศาสนาโดยสมัครใจไม่มีค่าจ้าง และให้ผู้เข้ารับการบำบัดอ่านคัมภีร์ทางศาสนาอิสลาม

(๕) ก่อนหน้านี้เคยมีผู้เข้ารับการบำบัดที่มีอาการทางจิตร่วมด้วย ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาด้านการควบคุมและการอยู่ร่วมกับผู้เข้ารับการบำบัดรายอื่น ปัจจุบันจึงไม่รับผู้ป่วยจิตเวชเข้ารับการบำบัดอีก โดยผู้ป่วยจิตเวชมาเข้ารับการบำบัดครั้งสุดท้ายเมื่อประมาณ ๒ ปีที่แล้ว (ปี ๒๕๖๔) และยอมรับว่าเจ้าหน้าที่ของศูนย์บำบัดเคยใช้โซ่ล่ามผู้เข้ารับการบำบัดบางรายที่มีอาการทางจิตเนื่องจากมีพฤติกรรมทำร้ายร่างกายผู้อื่น แต่ปัจจุบันไม่ใช้วิธีการดังกล่าวแล้ว เพราะไม่มีผู้ป่วยลักษณะนี้เข้ามารับการบำบัดอีก และยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ไม่เคยทำร้ายร่างกายผู้เข้ารับการบำบัด

(๖) เจ้าหน้าที่ที่ดูแลผู้เข้ารับการบำบัดส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่เคยเข้ารับการบำบัดและรักษาจนหายแล้ว มา担任หน้าที่ช่วยเหลือดูแลโดยไม่รับค่าจ้าง โดยผู้ถูกร้องขอใช้พื้นที่ส่วนหนึ่งของที่ดินแปลงที่อยู่หลังที่ทำการองค์กรบริหารส่วนตำบล [REDACTED] และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล [REDACTED] ซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลเข้ามาช่วยดูแลผู้เข้ารับการบำบัดที่มีอาการเจ็บป่วยโดยตลอด ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ มีผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดที่ผู้ถูกร้อง ๒๑๔ คน

๗) ป้ายระบุเงื่อนไขการเข้ารับการบำบัดยาเสพติดของผู้ถูกร้อง ซึ่งติดไว้บริเวณหน้าที่ทำการสำหรับให้ญาติเข้าเยี่ยม มีรายละเอียดดังนี้

“(๑) ผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดต้องอยู่ให้ครบ ๔๑ วัน หากไม่ครบตามกำหนดไม่อนุญาตให้ผ่านการบำบัด

(๒) ผู้ปักครองต้องจ่ายค่าอาหารเดือนละ ๒,๕๐๐ บาท และค่าขนม ๑,๕๐๐ บาท เป็นอย่างต่อเนื่อง

(๓) ผู้ปักครองต้องโอนเงินให้ตรงตามกำหนดทุกครั้ง หากล่าช้าจากกำหนดเกิน ๗ วัน ทางศูนย์จะส่งตัวเด็กกลับบ้านทันที

(๔) กรณีผู้เข้ารับการบำบัดหลบหนีออกจากศูนย์บำบัด ทางศูนย์บำบัดจะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น

(๕) ห้ามน้ำโพรศพท์มือถือ ยาเสพติด ถึงของผิดกฎหมายเข้ามาในบริเวณ [REDACTED] หากตรวจพบจะดำเนินคดีตามกฎหมาย

(๖) หากผู้บำบัดทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย ลักษณะมุขมาย หลบหนี อาละวาด กระทำผิดกฎหมายศูนย์บำบัด อนุญาตให้ล่ามโซ่ได้ทุกกรณี

(๗) หากเสียชีวิตจากโรคประจำตัวและสาเหตุอื่น ๆ ทางศูนย์จะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น

(๘) สามารถเยี่ยมได้เฉพาะเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๗.๐๐ น. ทุกวัน ไม่อนุญาตให้เยี่ยมเวลาอื่นทุกกรณี

(๙) ผู้บำบัดต้องไม่มีคดีติดตัวใด ๆ ทั้งสิ้น”

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๑) ผู้แทน สบยช. ให้ข้อเท็จจริงตามรายการเอกสารข้อ ๒.๑.๕ สรุปได้ว่า การจะให้ผู้ถูกร้องสามารถจัดตั้งเป็นศูนย์พื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้ตามกฎหมายนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากจังหวัดปัตตานีให้เข้ามาช่วยเหลือผลักดัน โดยเฉพาะการสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการสนับสนุนองค์ความรู้และบุคลากรให้แก่ผู้ถูกร้อง จากข้อมูล พบว่า มีผู้เข้ารับการรักษาและบำบัดกับผู้ถูกร้องเป็นจำนวนมาก และชุมชนเห็นด้วยกับการดำเนินการ ของผู้ถูกร้อง ดังนั้น จึงควรสนับสนุนให้ผู้ถูกร้องได้รับการจัดตั้งอย่างถูกกฎหมาย แม้กฎหมายจะห้าม บำบัดรักษายาเสพติดโดยไม่ได้รับอนุญาตและกำหนดโทษไว้หากฝ่าฝืน แต่การสนับสนุนการดำเนินการ ของผู้ถูกร้องจะเกิดประโยชน์ต่อผู้ติดยาเสพติดและชุมชนมากกว่าการลงโทษตามกฎหมาย ระยะแรก ผู้ถูกร้องจึงควรจัดสรรงบุคลากรที่เหมาะสมทั้งจำนวนและองค์ความรู้เกี่ยวกับการบำบัด เพื่อให้สามารถ ช่วยเหลือผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดได้อย่างถูกต้องมากขึ้น และโดยที่ผู้ถูกร้องตั้งอยู่ใกล้กับโรงพยาบาล

รัฐภูมิรักษ์ปัตตานี จึงควรให้ผู้ถูกร้องประسانกับโรงพยาบาลรัฐภูมิรักษ์ปัตตานี เพื่อให้ความช่วยเหลือในการเข้าไปเยี่ยมดูและผู้บำบัดยาเสพติดที่ผู้ถูกร้องอิกทางหนึ่งด้วย

๒) กระทรวงยุติธรรมได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้ข้อเท็จจริงปรากฏในรายการเอกสารข้อ ๒.๑.๗ สรุปได้ว่า

๒.๑) ได้ตรวจสอบประวัติการขึ้นทะเบียนและจดตั้งสถานพยาบาล/สถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของกระทรวงสาธารณสุขตั้งแต่ปี ๒๕๔๒-ปัจจุบันแล้ว ไม่พบว่า ผู้ถูกร้องได้ขึ้นทะเบียนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด และพระราชบัญญัติพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ของกรมคุมประพฤติ ซึ่งหากดำเนินการบำบัดรักษาหรือพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในลักษณะเป็นปกติธรรมโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียน จะเข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา ๑๒๑ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒.๒) ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด กำหนดให้การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดตั้งและการรับรองคุณภาพหน่วยบริการบำบัด และการกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับหน่วยบริการบำบัด เป็นอำนาจของคณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ และรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายเป็นกรรมการ และเลขานุการ

๒.๓) การส่งเสริมให้ผู้ถูกร้องดำเนินการให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน เห็นควรประسانให้คณะกรรมการจดตั้งสถานพยาบาลยาเสพติดและสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด รับรองคุณภาพการดำเนินงานศูนย์คัดกรอง และศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมระดับจังหวัด ซึ่งมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นรองประธาน เข้าไปตรวจเยี่ยม และให้คำแนะนำผู้ถูกร้องในการจัดทำคำขอจดตั้งและขึ้นทะเบียนเป็นสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด เพื่อให้คนในชุมชนมีทางเลือกในการเข้ารับการบำบัดรักษา

๓) กระทรวงสาธารณสุขให้ข้อเท็จจริงปรากฏในรายการเอกสาร ข้อ ๒.๑.๘ สรุปได้ว่า

๓.๑) ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒-๒๕๖๔ ผู้ถูกร้องไม่ได้ข้อจดตั้งเป็นสถานพยาบาล ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๔๒ ประเภทสถานพื้นฟูสมรรถภาพ รวมถึงปัจจุบัน ผู้ถูกร้องยังไม่ได้ขอจดตั้งเป็นสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด อีกด้วย จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับใช้กฎหมายที่จะต้องดำเนินการกับผู้ที่ไม่ได้ขออนุญาตจดตั้งให้ถูกต้อง

๓.๒) เพื่อประโยชน์ของชุมชน ควรให้ผู้ถูกร้องขอจัดตั้งเป็นสถานพื้นที่
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ต่อคณะกรรมการจัดตั้งสถานพยาบาลยาเสพติด
และสถานพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด รับรองคุณภาพการดำเนินงานศูนย์คัดกรองและศูนย์พื้นที่
สภาพทางสังคม ระดับจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานีเป็นประธานคณะกรรมการ
และหัวหน้ากลุ่มงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ สุขภาพจิตและยาเสพติด เป็นคณะกรรมการและเลขานุการ
โดยประสานงานผ่านทางสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี

๓.๓) การขอจัดตั้งเป็นสถานพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม
ประมวลกฎหมายยาเสพติด ต้องปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการจัดตั้งและการรับรองคุณภาพสถานพยาบาลยาเสพติด สถานพื้นที่
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ โดยคณะกรรมการจัดตั้ง
และควบคุมมาตรฐาน ศูนย์คัดกรอง สถานพยาบาลยาเสพติด สถานพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
และศูนย์พื้นที่น้ำสูบสภาพทางสังคม ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดตั้งสถานพยาบาลยาเสพติดและสถานพื้นที่
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด รับรองคุณภาพการดำเนินงานศูนย์คัดกรองและศูนย์พื้นที่น้ำสูบสภาพทางสังคม
ระดับจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจกำกับติดตามสถานพยาบาลยาเสพติดและสถานพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติดดำเนินงานครบ ๓ ปี ให้ยื่นขอรับรองคุณภาพต่อกรรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
และให้รับรองคุณภาพทุก ๓ ปี

๓.๔) ข้อจำกัดของสถานพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คือ ต้องผ่าน
การคัดกรองและบำบัดรักษาอาการทางยาเสพติดจากสถานพยาบาลยาเสพติดก่อน จึงจะเข้ารับ
การพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพ ณ สถานพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้ โดยคณะกรรมการจัดตั้งฯ ระดับจังหวัด
มีหน้าที่และอำนาจกำกับติดตามสถานพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และเมื่อสถานพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติดดำเนินงานครบ ๓ ปี ให้ยื่นขอรับรองคุณภาพต่อกรรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
และให้รับรองคุณภาพทุก ๓ ปี

๒.๒.๔ การแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) การลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามรายการเอกสารข้อ ๒.๑.๓ สรุปได้
ดังนี้

๑.๑) เจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานีให้ข้อเท็จจริง
สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสถานพื้นที่น้ำสูบสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมาย
และเจ้าหน้าที่ยังไม่เคยเข้าตรวจเยี่ยมสถานที่ เนื่องจากผู้ถูกร้องจัดตั้งในลักษณะโรงเรียนสอนศาสนา
โดยใช้หลักศาสนาในการช่วยบำบัดผู้ติดยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่จังหวัดปัตตานี
ซึ่งบิดา มารดา หรือญาติพี่น้องได้นำทั่วมาส่งและขอร้องให้ใช้ศาสนาช่วยบำบัดบุตรหลานของตนให้เลิก
ยาเสพติด

๑.๓) พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สำรวจลักษณะทางกายภาพของผู้ถูกร้อง
พบว่า ตั้งอยู่บริเวณด้านหลังที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล █ อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัด
ปัตตานี พื้นที่ประมาณ ๑ ไร่ มีกำแพงล้อมรอบ มีเรือนนอนชั้นเดียวสร้างด้วยปูน ๑ หลัง ห้องน้ำ ๑๓
ห้อง อาคารอเนกประสงค์สำหรับเป็นสถานที่ประชุมและอบรม ๑ หลัง โดยในวันลงพื้นที่มีผู้เข้ารับการ
บำบัดทั้งหมด ๒๑๔ คน และจากการคาดคะเน เรือนนอนสามารถจุผู้เข้ารับการบำบัดได้ทุกคนแต่อาจะ
ค่อนข้างแออัด บริเวณพื้นที่ส่วนกลางมีลักษณะโล่ง อากาศถ่ายเทรอบด้านได้ดี ปัจจุบันกำลังก่อสร้าง
อาคาร ๓ ชั้น อีก ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นเรือนนอนและห้องน้ำเพิ่มเติม นอกจากนี้ บริเวณนอกกำแพงมีศาลา
ขนาดไม่ใหญ่นัก เพื่อให้ญาติมาเยี่ยมผู้เข้ารับการบำบัด และมีสนามฟุตบอลขนาดเล็กสำหรับให้ผู้เข้ารับ
การบำบัดออกกำลังกาย

๑.๔) พนักงานเจ้าหน้าที่ได้พบกับ นาย ก. ซึ่งมีความช่วยเหลือ
ให้ติดต่อบุตรเพื่อพาตัวกลับบ้าน โดยอ้างว่าตนอาศัยอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช นับถือศาสนาพุทธ
กิจกรรมของผู้ถูกร้องจะเหมาะสมกับผู้นับถือศาสนาอิสลามมากกว่า ที่สำคัญ ตนเองไม่ได้ยินยอมเข้ารับการ
บำบัด แต่ถูกญาติบังคับ และไม่ทราบกำหนดที่จะได้ออกไป ทำให้กังวลเป็นอย่างมาก

พนักงานเจ้าหน้าที่จึงได้ประสานกับผู้ใหญ่บ้านที่นาย ก. เป็น
ลูกบ้าน ทราบข้อมูลว่า นาย ก. มีอาการประสาทหลอนจากการเสพยาเสพติด พูดจาไม่รู้เรื่อง จึงร่วมกับ
มูลนิธิอาสาสมัครในพื้นที่ส่งตัวไปเข้ารับการบำบัด ซึ่งมารดาของนาย ก. ทราบเรื่องแล้วและยินดีให้
นาย ก. เข้ารับการบำบัด

พนักงานเจ้าหน้าที่จึงได้สอบถามมารดาของ นาย ก. ซึ่งยืนยันว่า
เป็นความจริงและยินดีให้นาย ก. เข้ารับการบำบัดต่อไปจนกว่าจะหายเป็นปกติ

นอกจากนี้ บุตรสาวของ นาย ก. อายุ █ ปี ซึ่งอยู่ระหว่างศึกษา
ระดับชั้นปริญญาตรี ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่อาสาสมัครของมูลนิธิแห่งหนึ่งพาบิดาเข้ารับการบำบัด
ที่ผู้ถูกร้อง และตนเป็นห่วงบิดา แต่หลังจากที่ตนได้ปรึกษากับญาติแล้วยังคงประสงค์ให้บิดารักษาตัว
ต่อไป จนกว่าอาการจะหายเป็นปกติ

ต่อมานักงานเจ้าหน้าที่ได้ประสานนาย ก. อีกครั้ง โดยแจ้งว่า
บุตรสาวรับทราบความเป็นอยู่ของนาย ก. แล้ว และจะมาเยี่ยมในภายหลัง ซึ่งนาย ก. เข้าใจและยินยอม
รับการบำบัดต่อไป ทำให้บุตรสาวของนาย ก. สบายใจมากขึ้น และแจ้งว่าญาติได้ส่งเครื่องอุปโภคบริโภค¹
ไปให้กับนาย ก. เพิ่มเติมแล้ว

๑.๕) พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อมูลจากผู้เข้ารับการบำบัด
อีกรายหนึ่ง ซึ่งออกਮາพญาติที่มาเยี่ยมบริเวณศาลาອอกกำแพงได้ข้อมูลว่า ตนยินดีเข้ารับ
การบำบัดรักษา มีความสุขที่ได้อยู่ที่ผู้ถูกร้อง และรู้สึกว่าสภาพร่างกายดีขึ้นเนื่องจากไม่ต้องพึ่งพา

ยาเสพติด ทำให้บิดา มารดา และญาติพี่น้องหมดความกังวลและคลายความเดือดร้อนจากการที่ตนเคยติดยาเสพติด

๒) การติดตามความคืบหน้าจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี ตามรายการเอกสาร ข้อ ๒.๑.๖ สรุปได้ ดังนี้

๒.๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี ผู้อำนวยการโรงพยาบาลรัฐภูฎกรอง เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เพื่อติดตามความคืบหน้าหลังจากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบและหารือแนวทางการป้องกันปัญหา โดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี ได้เชิญชวนให้ผู้ถูกร้องขอทราบเป็นสถานที่นี้ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมาย ในประเภทภาคเอกชน ซึ่งผู้ถูกร้องยินดีให้ความร่วมมือและทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โดยหากผู้ถูกร้องพบผู้ป่วยจิตเวชที่มีอาการรุนแรงและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล [] ประเมินอาการแล้วเห็นว่าไม่ควรรับเข้ามาบำบัดกับผู้ถูกร้อง จะส่งให้โรงพยาบาลรัฐภูฎกรองจังหวัดปัตตานีรับไว้รักษา ทั้งนี้ผู้ถูกร้องแจ้งว่าจะนำเอกสารที่เกี่ยวกับการขอจัดตั้งเป็นสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไปกรอกรายละเอียดร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล [] โดยผู้ถูกร้องเคยสมัครและผ่านเกณฑ์การพิจารณาเบื้องต้น เมื่อประมาณ ๔ - ๕ ปีก่อน แต่เอกสารหมดอายุไปแล้ว

๒.๒) ผู้ถูกร้องอยู่ระหว่างการปรับปรุงสถานที่ให้เหมาะสมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข ประกอบกับอยู่ระหว่างการพิจารณาว่าจะจัดตั้งในฐานะมูลนิธิหรือนิติบุคคล ส่งผลให้ต้องเลื่อนการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือออกไปก่อน และจะนำเสนอต่อคณะกรรมการของจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี โรงพยาบาลรัฐภูฎกรองจังหวัดปัตตานี และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี โดยจะลงนามร่วมกันทั้ง ๓ หน่วยงาน เป็นข้อตกลงว่าหน่วยงานทั้งหมดจะช่วยเหลือให้ผู้ถูกร้องจัดตั้งเป็นสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมาย โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบหลัก

๓) หลักเกณฑ์การจัดตั้งสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งกำหนดไว้ตามประกาศคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดตั้งและการรับรองคุณภาพสถานพยาบาลยาเสพติด สถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๕ สรุปได้ว่า สถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบ่งได้เป็นสถานที่ฟื้นฟูภาครัฐ และสถานที่ฟื้นฟูภาคเอกชน หรือองค์กรการกุศล โดยต้องมีลักษณะตามประกาศข้อ ๑๐ ดังนี้

๓.๑) มีที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพด้าน

การสาธารณสุข หรือนักจิตวิทยาคลินิกหรือนักสังคมสงเคราะห์ ที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่กำหนด มีหน้าที่ให้คำปรึกษา ให้ความเห็น และให้คำแนะนำแก่ผู้ดำเนินการสถานพื้นที่นั้น

๓.๒) มีผู้ดำเนินการสถานพื้นที่นั้นสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลหรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการพดุงครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสาธารณสุข หรือนักจิตวิทยาคลินิกหรือนักสังคมสงเคราะห์ ที่ผ่านการอบรมและมีประสบการณ์อย่างน้อยหากเดือน

๓.๓) มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำสถานพื้นที่นั้นสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดระดับวิชาชีพทางด้านการแพทย์ หรือการพยาบาล หรือการสาธารณสุข หรือนักจิตวิทยาคลินิก หรือนักสังคมสงเคราะห์ หรือนักกิจกรรมบำบัด หรือนักอาชีวบำบัด ที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่กำหนด ในอัตราส่วนเจ้าหน้าที่ ๑ คน ต่อผู้รับบริการ ๑๐-๑๕ คน

๓.๔) มีรายงานการทำเวทีประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของชุมชน

๓.๕) มีอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม เอื้ออำนวยต่อการพื้นที่นั้นที่ส่วนกลาง ห้องสำหรับให้คำปรึกษา สถานที่รับประทานอาหาร ห้องน้ำและห้องสุขา ๑ ห้อง ต่อผู้รับบริการ ๑๐-๑๕ คน จัดทำทางลาดเอียง ราวกage และห้องสุขาสำหรับผู้พิการด้วย

๓.๖) มีระบบเตือนสัญญาณไฟไหม้ ติดตั้งถังดับเพลิง และอบรมผู้ดำเนินการและฝึกซ้อมหนีไฟอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓.๗) มีเวชภัณฑ์และวัสดุเพื่อการปฐมพยาบาลที่ได้มาตรฐานเหมาะสม และเพียงพอ

๓.๘) มีแผนหรือคู่มือการพื้นที่นั้นสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ถูกต้อง เหมาะสมตามหลักวิชาการ

๓.๙) จัดทำเอกสารเวชระเบียนประจำตัวผู้ติดยาเสพติดและบันทึกประเมินผลการบำบัดพื้นที่

๓.๑๐) มีความพร้อมในการส่งต่อผู้ติดยาเสพติดที่รับการพื้นฟูไปรับการรักษาที่สถานพยาบาลอื่นที่เหมาะสม

สำหรับการขอจัดตั้งสถานพื้นที่นั้นสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามประกาศฉบับดังกล่าว ข้อ ๗ และข้อ ๑๒ กำหนดให้ยื่นต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแห่งท้องที่ที่ขอจัดตั้ง โดยจะมีคณะกรรมการจัดตั้งและควบคุมคุณภาพ มาตรฐานศูนย์คัดกรอง สถานพยาบาลยาเสพติด สถานพื้นที่นั้นสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและศูนย์พื้นฟูสภาพทางสังคมดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอจัดตั้ง และแจ้งไปยังสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดเพื่อ

ดำเนินการขึ้นทะเบียนต่อไป ภายใน ๑ ปี หลังจากวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีลงโทษผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘^๑ ได้รับรองว่า บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การกระทำใดที่กระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพ ในชีวิตและร่างกาย และการทราบ หารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการให้др้ายหรือรัมมนุษยธรรม จะกระทำมิได้ และอนุสัญญาต่อต้านการทราบและการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่ให้ร้าย รัมมนุษยธรรม หรือที่ย้ายศักดิ์ศรี ข้อ ๑ และข้อ ๑๖^๒ กำหนดให้รัฐภาคีป้องกันมิให้เกิดการกระทำ

/อันมี...

^๑ มาตรา ๒๘ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

ฯลฯ

ฯลฯ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกายจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

การทราบ หารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการให้ร้ายหรือรัมมนุษยธรรมจะกระทำมิได้

๒ ข้อ ๑

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาคำว่า “การทราบ” หมายถึง การกระทำใดก็ตามโดยเจตนาที่ ทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทราบอย่างสาหัส ไม่ว่าทางกายภาพหรือทางจิตใจต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อความ มุ่งประสงค์ที่จะให้ได้มาซึ่งข้อสนับสนุนหรือคำสารภาพจากบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สาม การลงโทษบุคคลนั้น สำหรับการกระทำ ซึ่งบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สามกระทำการหรือถูกสงสัยว่าได้กระทำ หรือเป็นการข่มขู่ให้กลัวหรือเป็นการบังคับบุคคลนั้นหรือ บุคคลที่สาม หรือเพระะเหตุผลใดๆ บนพื้นฐานของการเลือกประติบัติ ไม่ว่าจะเป็นในรูปใด เมื่อความเจ็บปวดหรือความทุกข์ ทราบนั้นกระทำโดย หรือด้วยการยุยง หรือโดยความยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือของบุคคลอื่น ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทางการ ทั้งนี้ไม่รวมถึงความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทราบที่เกิดจาก หรืออันเป็นผล派ติจาก หรืออันสืบเนื่องมาจากการลงโทษทั้งปวงที่ขอบด้วยกฎหมาย

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๑๖

๑. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำอื่นที่ให้ร้าย รัมมนุษยธรรม หรือการประติบัติ หรือ การลงโทษที่ย้ายศักดิ์ศรีที่ไม่ถึงกับเป็นการทราบตามที่นิยามไว้ในข้อ ๑ เกิดขึ้นในอาณาเขตภายนอกจำกัด เมื่อการกระทำเช่นว่าได้กระทำโดย หรือด้วยการยุยง หรือความยินยอม หรือความรู้เห็นเป็นใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคล อื่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พันธกรณีทั้งปวงในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ให้นำมาใช้ บังคับ โดยการใช้แทนที่การกล่าวถึงการทราบ หรือการกล่าวถึงการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่ให้ร้าย รัมมนุษยธรรม หรือที่ย้ายศักดิ์ศรี

อันมีลักษณะที่ໂທด้วย ໄร์มนุชยธรรม หรืออย่างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ นอกจากนี้ กติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ ๙^๓ กำหนดว่า บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพและความปลอดภัยของร่างกาย บุคคลจะถูกจับกุมหรือควบคุมโดยอำนาจใดได้ บุคคลจะถูกติดอนเสรีภาพของตนไม่ได้ ยกเว้นกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้

๓.๒ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ผู้ร้องไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกร้องลงโทษโดยการทำร้ายร่างกายหรือใช้เชือตรวนลามขณะเข้ารับการบำบัดยาเสพติด เพียงแต่กล่าวอ้างว่า พบเห็นการกระทำในลักษณะดังกล่าวกับผู้เข้ารับการบำบัดรายอื่น โดยผู้ร้องไม่สามารถให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าวได้ ประกอบกับจากการลงพื้นที่ตรวจสอบสถานที่ของผู้ถูกร้อง ก็ไม่พบการกระทำในลักษณะดังกล่าว และจากการสอบถามผู้เข้ารับการบำบัดบางรายให้ข้อมูลยืนยันว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกร้องไม่เคยทำร้ายร่างกายผู้เข้ารับการบำบัด เมื่อการตรวจสอบไม่ปรากฏหลักฐานที่แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้ถูกร้องมีการกระทำตามที่ผู้ร้องได้ร้องเรียน ในขั้นนี้ จึงยังไม่อนาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีลงโทษผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม

๓.๓ อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกร้องยอมรับว่า เคยใช้เชือตรวนกับผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดบางราย เนื่องจากผู้เข้ารับการบำบัดรายนั้นมีอาการทางจิต มีพฤติกรรมทำร้ายร่างกายผู้อื่น ก่อเหตุทะเลวิวาท และพยายามหลบหนีจากการควบคุม แต่ปัจจุบันได้ยกเลิกการใช้เชือตรวนมากกว่า ๒ ปีแล้ว เนื่องจากผู้ถูกร้องไม่ได้รับบุคคลที่มีอาการทางจิตเข้ารับการบำบัดอีก แต่จากการลงพื้นที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ยังคงพบป่วยประการของผู้ถูกร้องซึ่งระบุไว้ในประการกฎหมาย การรับบุคคลเข้ารับการบำบัดในศูนย์บำบัด ข้อ ๖ ว่า “หากผู้บำบัดทะเลวิวาท ทำร้ายร่างกาย ลักขโมย หลบหนี อาละวาด กระทำผิดกฎหมายศูนย์บำบัด อนุญาตให้ลามโซเด็กทุกราย”

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า แม้การใช้เชือตรวนกับผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติด เมื่อกระทำผิดกฎหมายเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปและบุคคลที่จะเข้ารับการบำบัดต้องยอมรับเงื่อนไขจึงจะเข้าสู่กระบวนการบำบัดได้ก็ตาม แต่การใช้เชือตรวนส่งผลกระทบโดยตรงต่อร่างกาย สุขภาพ อนามัย และจิตใจของผู้เข้ารับการบำบัด และไม่ใช่วิธีการช่วยเหลือให้ผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดพื้นฟูร่างกายและหายจากภาวะติดยาเสพติดได้ ประกอบกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เคยพิจารณาเกี่ยวกับการใช้เครื่องพันธนาการต่อผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติด

/ตามรายงาน...

^๓ ข้อ ๙

๓. บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพและความปลอดภัยของร่างกาย บุคคลจะถูกจับกุมหรือควบคุมโดยอำนาจใดได้ บุคคลจะถูกติดอนเสรีภาพของตนไม่ได้ ยกเว้นโดยเหตุและโดยเป็นไปตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ตามรายงานผลการตรวจสอบที่ ๔๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยมีความเห็นสรุปว่า ผู้เข้ารับการบำบัดไม่ใช่ผู้ต้องขังตามคำพิพากษาของศาลที่จะสามารถใช้เครื่องพันธนาการประเภทใด ๆ ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อจำกัดอิสระภาพในการเคลื่อนไหวร่างกายที่ทำให้เกิดความไม่สงบในการดำรงชีวิตประจำวัน รวมถึงการได้รับความทุกข์ทรมานทางจิตใจ

ในขั้นนี้จึงเห็นว่า การที่ผู้ถูกร้องเรียนใช้ชั่ตรวนต่อผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติด เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แม้ผู้ถูกร้องจะชี้แจงว่าปัจจุบัน (ตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ เป็นต้นมา) ได้ยกเลิก วิธีการดังกล่าวอันถือเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วก็ตาม แต่ประกาศของผู้ถูกร้องในข้อ ๖ ที่กำหนดเงื่อนไขการใช้ชั่ตรวนต่อผู้เข้ารับการบำบัดยังไม่ถูกยกเลิก ซึ่งอาจทำให้เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกร้อง เข้าใจว่าสามารถกระทำการเช่นว่านี้ได้ ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนในลักษณะ นือก เห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อ ผู้ถูกร้องเพื่อดำเนินการต่อไป

๓.๔ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงของ นาย ก. ที่ถูกส่งตัวเข้ารับการบำบัด โดยตนไม่ได้ยินยอมตั้งแต่ต้น แม้ต่อมากจากการประสานงานของพนักงานเจ้าหน้าที่จะทำให้นาย ก. ได้รับ ทราบข้อมูลและยินยอมที่จะบำบัดยาเสพติดกับผู้ถูกร้องต่อไปก็ตาม แต่ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๗๔ และมาตรา ๑๖๙^๔ ได้วางหลักไว้ว่า เมื่อผู้เสพถูกเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

/พนักงาน ...

“ มาตรา ๑๗๓ ผู้โดยแพทย์ว่าด้วยการบำบัดยาเสพติดตามมาตรา ๑๖๒ หรือมาตรา ๑๗๓ หรือมีไว้ใน ครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์เพื่อเสพตามมาตรา ๑๖๔ และได้สมัครใจขอเข้ารับการบำบัดรักษาใน สถานพยาบาลยาเสพติดก่อนที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะตรวจพบ อีกทั้งได้ปฏิบัติครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือว่าเป็นผู้ผ่านการบำบัดรักษาเป็นที่น่าพอใจจากหัวหน้าสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานพื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในผู้นั้นไม่มีความผิดในมาตราดังกล่าว ”

มาตรา ๑๗๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจพบผู้ที่มีพฤติกรรม อันควรสงสัยว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดตามมาตรา ๑๖๒ หรือมาตรา ๑๗๓ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติด เพื่อเสพตามมาตรา ๑๖๔ ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มี โทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ไม่มีพุติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคม หรือมีพุติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคมที่เกิดจากโรคทางจิตและประสาท หรืออาการที่เกิดจากฤทธิ์ของ ยาเสพติดที่ใช้ และสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจส่งตัวผู้นั้นไป สถานพยาบาลยาเสพติดหรือศูนย์คัดกรองต่อไป ”

เมื่อผู้สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่งเข้ารับการบำบัดรักษาและปฏิบัติครบถ้วนตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือว่าเป็นผู้ผ่านการบำบัดรักษาเป็นที่น่าพอใจจากหัวหน้าสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานพื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในผู้นั้นไม่มีความผิดในมาตราดังกล่าว ”

พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ พบตัว และมีผลตรวจปัสสาวะเป็นบวก หรือมียาเสพติดไว้ในความครอบครองเพื่อเสพ และผู้เสพคนนั้นไม่ได้เป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ระหว่างรับโทษจำคุก หรือมีพฤติกรรมอันตรายต่อผู้อื่นหรือสังคม ให้เจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้pubตัวมีอำนาจควบคุมตัวผู้เสพคนนั้นส่งพนักงานสอบสวนเพื่อร่วบรวม บันทึกพฤติกรรมจากเจ้าพนักงาน และพิจารณาส่งฟ้องคดีเพื่อพิจารณาส่งฟ้องศาลตามฐานความผิดไปยังศาลแขวง ซึ่งการพิจารณาคดีในลักษณะเช่นนี้ ศาลจะไม่เน้นการลงโทษจำคุก แต่จะมุ่งเน้นในการลงเคราะห์ช่วยเหลือจำเลยให้ “เลิกเสพ” แทน “การลงโทษจำคุก” กรณีที่จำเลยสำนึกในการกระทำและสมควรใช้เข้ารับการบำบัดทางศาลได้สอบถามพนักงานอัยการแล้ว ให้ส่งตัวจำเลยไปยังสถานพยาบาลยาเสพติด หรือสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เพื่อเข้ารับการบำบัดรักษาต่อไป^๔

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การให้ผู้เสพยาเสพติดให้ความยินยอมโดยสมัครใจ เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่กระบวนการบำบัดรักษา และจะนำผู้เสพยาเสพติดไปบำบัดโดยปราศจากความยินยอมไม่ได้ เว้นแต่ออาศัยอำนาจจากศาล ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดกรณีเข่นเดียวกับนาย ก. อีกเห็นควรมีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

๓.๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๓.๕.๑ ศูนย์บำบัดของผู้ถูกร้องเรียนก่อตั้งเมื่อประมาณปี ๒๕๕๒ โดยบำบัดรักษาด้วยวิธีทางศาสนาและจัดตั้งในลักษณะโรงเรียนสอนศาสนา โดยใช้ชุมชนตำบล [] ร่วมกับผู้นำศาสนาแต่ละหมู่บ้านสอนศาสนาให้ผู้เข้ารับการบำบัด อันเป็นวิธีหนึ่งของการบำบัดพื้นฟูผู้ป่วยจากยาเสพติดโดยชุมชนเป็นฐาน^๕ ซึ่งเป็นกระบวนการการบำบัดพื้นฟูที่สามารถทำได้ในชุมชนในการดูแลกลุ่ม

/ผู้ใช้...

หากผู้เข้ารับการบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่งหลบหนีหรือไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษาจนครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้สถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจัดทำประวัติ ข้อมูล และพฤติกรรมของผู้หลบหนี หรือไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษาดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาให้เข้ารับการบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๖๙ เมื่อจำเลยเข้ารับการบำบัดรักษาและปฏิบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนด จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือว่าเป็นผู้ผ่านการบำบัดรักษาเป็นที่น่าพอใจจากหัวหน้าสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ศาลมีคำสั่ง เกี่ยวกับของกลาง และให้ผู้นั้นพ้นจากความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๖๘

ถ้าจำเลยไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษาจนครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนด ก็ให้ศาลมีคำสั่งพิจารณาพิพากษาต่อไป

^๔ “แนวทางการบำบัดรักษาและพื้นฟูผู้เสพฯ ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด(ใหม่)” โดยสำนักงาน ป.ป.ส. สืบค้นจาก <https://www.oncb.go.th/Home/PublishingImages/Pages/oncbprocess>, เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗

^๕ แนวทางการคัดกรอง การประเมินความรุนแรง การบำบัดรักษา การพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สำหรับศูนย์คัดกรอง สถานพยาบาลยาเสพติด และสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

ผู้ใช้และผู้เสพ จากการให้ข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้องพบว่า ผลจากการดำเนินการช่วยให้ปัญหายาเสพติดใน ตำบล ██████ ลดลง ทำให้ประชาชนในตำบลและจังหวัดอื่น ที่ทราบข้อมูล ส่งบุตรหลานและญาติพี่น้องที่ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดกับผู้ถูกร้องตลอดมา

๓.๕.๒ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากกระทรวงยุติธรรมในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ และกระทรวงสาธารณสุขในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ได้รับข้อเท็จจริงว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เป็นต้นมา ผู้ถูกร้องไม่เคยขอเข้าห้องเบียนหรือขอจัดตั้งเป็นสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๕๒ และไม่เคยขอจดทะเบียนเป็นสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติดเป็นปกติธุระ โดยมีได้กระทำในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย จึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายกับผู้ถูกร้อง โดยกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงสาธารณสุขให้ข้อเท็จจริงที่สอดคล้องกันว่า ควรส่งเสริมให้ผู้ถูกร้องดำเนินการต่อไปเพื่อประโยชน์ของชุมชน โดยการประสานคณะกรรมการจัดตั้งสถานพยาบาลยาเสพติดและสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด รับรองคุณภาพการดำเนินงานศูนย์คัดกรองและศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมระดับจังหวัด เข้าไปตรวจเยี่ยมและให้คำแนะนำแก่ผู้ถูกร้อง

ในการ...

จัดทำโดยกรมการแพทย์ (๒๕๖๕), หน้า ๕๑ ภาคผนวก ค , ในนิยาม การบำบัดฟื้นฟูผู้ใช้ยาเสพติดโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community based treatment : CBTX) ว่าเป็นกระบวนการบำบัดฟื้นฟูที่สามารถทำได้ในชุมชนโดยชุมชน เป็นการแก้ไขจากสาเหตุกลไก และผลกระทบของปัญหายาเสพติดที่แท้จริงโดยคนในครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมอย่างเต็มศักยภาพ เชื่อมโยงกับหน่วยบริการสาธารณสุขในชุมชน ภาคประชาสังคม และหน่วยสนับสนุนต่างๆ โดยมีกรอบแนวคิดหลักสำคัญเพื่อให้เกิดการดูแลผู้ใช้ยาเสพติดแบบรอบด้าน ทั้งปัญหาการเสพติด ครอบครัว สังคม สมัพันธุภาพ ความเป็นอยู่ และวิถีการดำเนินชีวิต ด้วยความเข้มข้นที่แตกต่างกันไปตามบริบทและความซับซ้อนของปัญหาในแต่ละบุคคล เป็นการบำบัดรักษาแบบรอบด้านและต่อเนื่อง ทั้งกายจิตสังคม โดยเฉพาะด้านสังคม สิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการติดยาเสพติด โดยใช้ศักยภาพ ทรัพยากร และความร่วมมือของคนในชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้องตามบริบทและวิถีชีวิต ต้นทุนทางวัฒนธรรม ความเชื่อของชุมชนเพื่อให้ผู้ใช้ยาเสพติดสามารถเลิกยาเสพติดได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้

“ มาตรา ๑๗๑ ห้ามผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดเป็นปกติธุระโดยใช้ยาตามกฎหมาย ว่าด้วยยา หรือวัตถุออกฤทธิ์หรือยาเสพติดให้โทษตามประมวลกฎหมายนี้ หรือกระทำการบำบัดรักษา ยาเสพติดไม่ว่าโดยวิธีอื่นใด ซึ่งมีได้กระทำในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติด ยาเสพติดตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ ประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ ”

มาตรา ๑๙๑ ผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดเป็นปกติธุระ โดยมีได้กระทำในสถานพยาบาลยาเสพติด หรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗๑ ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในการจัดทำคำขอจดตั้งและขึ้นทะเบียนเป็นสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด เพื่อให้สามารถเป็นทางเลือกในการเข้ารับการบำบัดรักษาให้กับคนในชุมชนต่อไป

๓.๕.๓ จากบทบัญญัติของกฎหมายข้างต้น ประกอบหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดตั้งสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามข้อเท็จจริงในข้อ ๒.๒.๔ ข้อย่อย ๓) พบว่า ศูนย์บำบัดยาเสพติดของผู้ถูกร้องเข้าข่ายเป็นสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่การที่ผู้ถูกร้องดำเนินการบำบัดผู้ติดยาเสพติดมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน โดยไม่ได้ขอจัดตั้งเป็นสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้ดำเนินการใด ๆ กับกรณีนี้ แสดงให้เห็นว่า หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลให้ผู้ถูกร้องปฏิบัติตามกฎหมาย กล่าวคือ (๑) กระทรวงยุติธรรม ในฐานะที่เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งใช้บังคับในช่วงก่อนที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดจะมีผลใช้บังคับในปี ๒๕๖๔ และ (๒) กระทรวงสาธารณสุข ในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการบำบัดรักษาและการพื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ยังไม่ได้ทำหน้าที่ของตนอย่างครบถ้วนและถูกต้อง ทำให้การบำบัดและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้ถูกร้องไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

แม้สาเหตุของการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามคำร้องนี้เกิดจากการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกร้องที่ไม่ได้ตระหนักรถึงผลกระทบต่อสักษ์หรือความเป็นมนุษย์รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพของผู้เข้ารับการบำบัด ไม่ได้เป็นผลจากการไม่บังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกร้องยังคงทำการบำบัดผู้ติดยาเสพติดตามปกติ จึงมีความสุ่มเสี่ยงที่จะเกิดการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้

นอกจากนี้ จากการตรวจสอบพบว่า เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องได้ยื่นหนังสือขอจัดตั้งเป็นสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว ซึ่งขณะจัดทำรายงานฉบับนี้ ยังอยู่ในขั้นตอนหารือร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมาย รวมถึงหากได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว ก็จะเข้าข่ายเป็นสถานที่ควบคุมตัวบุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ ด้วย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน จึงเห็นควร มีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการต่อไป

๔. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗ จึงมีมติว่า

๔.๑ กรณีร้องเรียนว่าผู้ถูกร้องลงโทษผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสมตามคำร้องนี้ไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่ทำให้เห็นได้ว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำการหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่การที่ผู้ถูกร้องเคยใช้เชื้อถอนกับผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๔.๒ หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของกฎหมาย ยังไม่ได้ทำหน้าที่ของตนได้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง ทำให้การบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้ถูกร้องไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้และมีความสูงเสี่ยงที่จะเกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้เข้ารับการบำบัด

๔.๓ ให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน และมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้องและกระทรวงสาธารณสุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และ(๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) และ (๓) ประกอบมาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๒ เพื่อดำเนินการ ดังนี้

๔.๓.๑ มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ให้ผู้ถูกร้องยกเลิกข้อความในข้อ ๖ ของประกาศกฎเกณฑ์การรับบุคคลเข้ารับการบำบัดยาเสพติดในศูนย์บำบัดของผู้ถูกร้องที่กำหนดให้ใช้เชื้อถอนต่อผู้เข้ารับการบำบัด และให้ผู้ถูกร้องกำชับเจ้าหน้าที่อย่างスマ่เสมอเพื่อไม่ให้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎเกณฑ์ดังกล่าว ที่จะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เข้ารับการบำบัด ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานฉบับนี้

๔.๓.๒ มาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ให้กระทรวงสาธารณสุขประสานงานกับจังหวัดปัตตานี โรงพยาบาลรัฐราษฎร์ปัตตานี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล [] เร่งรัดให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ข้อแนะนำ ตลอดจนให้การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นแก่ผู้ถูกร้องในการจัดตั้งเป็นสถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามประกาศคณะกรรมการบำบัดรักษากำลังพล สถานพยาบาลยาเสพติด สถานพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ได้โดยเร็ว รวมถึงให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายหลังการจัดตั้งเสร็จสิ้น

/ทั้งนี้...

ทั้งนี้ ในระหว่างกระบวนการจัดตั้ง ให้หน่วยงานของรัฐข้างต้นร่วมกันตรวจ
สุขภาพผู้เข้ารับการบำบัดเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง รวมถึงให้การช่วยเหลือและให้คำปรึกษา
ในการบำบัดรักษาผู้เข้ารับการบำบัดด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสมด้วย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กัญจนรินทร์

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางปรีดา คงเป็น

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมนตรี

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวศศยามล ไกยูรวงศ์

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวปิติกัญจน์ สิทธิเดช

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายวสันต์ ภัยหลีกเลี้ยง

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวสุภัตรา นาคะผิว

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

